

saa stærkt, naar han var færdig med Turen; jeg har i alt Fald mange Gange truffet det Landpostbud oppe hos os, som har den Tur, og han er nu ikke saa særlig tjenlig til at le, naar han er færdig med den; herinde kan man jo sagtens sidde og le. Det er heller ikke saa godt, som det kunde være med Syningen af Tøjet. Ofte passer det ikke saa særlig godt. Det skyldes vist ogsaa den ny Bestemmelse; det bliver vistnok syet paa Nyborg Straffeanstalt. En af vore Landpostbude fik en Gang en Frakke udleveret, og han behøver ikke at knappe den op, for han kan trække den op over Hovedet. Det er ikke saa godt; man skulde dog ikke vanskabe de Folk. Jeg har fremdraget disse Forhold for at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke paa en eller anden Maade kunde raades Bod paa dem.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Landbrugsminister, nogle velvillige Bemærkninger og nogle forholdsvis mindre velvillige.

Jeg har først en Tak at bringe den højtærede Minister, fordi han har forhøjet Bevillingen til Smaaplantninger og Hegn fra 110 000 til 160 000 Kr. Men ved den Tak er der alligevel et Men. Vi, der har arbejdet med disse Spørgsmaal, baade i Hedeselskabet og flere andre Steder, har nemlig ønsket, at denne Bevilling maatte blive kalkulatorisk, blive en anslaaet Bevilling, saa Tilskuddet kunde fastsættes til en bestemt Procent i Forhold til Plantepriserne, saaledes som med de Bevillinger, der gives til Planteavlens Fremme. Det vilde lette Administrationen umaadelig meget; det volder nemlig Administrationen meget Besvær, at man ikke kan faa en anslaaet Bevilling. Jeg taler her paa manges Vegne; jeg ved, at disse Ønsker næres i høj Grad baade af Hedeselskabet, af de samvirkende Plantningsforeninger og af de samvirkende jydsk Husmandsforeninger. Man har gentagne Gange søgt om at faa dette Ønske opfyldt, og jeg retter en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde gaa med til at gøre denne Bevilling til en anslaaet Bevilling. Jeg tror ikke, det vil betyde noget økonomisk, men som jeg sagde før, for Administrationen, for de Foreninger, som skal administrere Bevillingen, vil det have meget at betyde at kunne sige til Folk, at de faar en bestemt Procentdel i Tilskud til det, de køber.

Jeg har ogsaa en Tak at bringe til den højtærede Minister, fordi han foreslaar Bevillingen til landøkonomisk Driftsbureau forhøjet fra 50 000 til 57 000 Kr., og fordi det staar anført i Anmærkningerne, at de

7 000 Kr., som Bevillingen er forhøjet med, skal bruges til Fremskaffelse og Bearbejdelse af Husmandsregnskaber. Jeg takker for Forhøjelsen af denne Bevilling; fordi jeg tror, at det er en af de Sager, man fra Lovgivningsmagtens Side bør søge at fremme Udarbejdelsen af. Regnskaberne for de mindre Landbrug er et Arbejde, som det er vanskeligt at faa de Folk til, og det har Betydning baade for de enkelte, som faar ført deres Regnskaber, og ogsaa for os her paa Rigsdagen, fordi vi derigennem i større Udstrækning kan faa konstateret, hvordan disse Husmandsbrug svarer sig. Vi er jo ikke altid enige om, i hvor stor Udstrækning det er samfundsgavnligt at forcere Udstykningen og fremme Udviklingen med Oprettelsen af de mange Brug. Derfor takker jeg den højtærede Minister endnu en Gang, fordi han har foreslaaet denne Bevilling forhøjet.

Derimod kan jeg ikke takke den højtærede Minister for den Nedsikring, han har foreslaaet paa Hedeselskabets Budget, af det Beløb, der bruges til Udbringning af Mergel og Gødningsskalk. For ikke at blive misforstaaet skal jeg indskyde den Bemærkning, at jeg er meget vel vidende om, at der er adskillige af dem, der faar af disse Tilskud, som er økonomisk saa godt stillet, at de meget vel kunde mergle deres Marker uden Statstilskud. Jeg forstaar ogsaa meget vel, at man har bestrebt sig for at spare, hvor det er muligt at spare, men her er jo et af de Spørgsmaal, hvor Spareteorien og Hensynet til Produktionen kan komme i Modstrid med hinanden, thi ved at der ydes Tilskud til, at der bliver paakørt Mergel paa Markerne, fremmer man jo Produktionen, saaledes som det allerede tidligere er fremført. Jeg synes nu, at den højtærede Minister har begyndt ved den forkerte Ende, naar han vil spare; han rammer i væsentlig Grad kun de magre Egne, idet der staar i de Instruktser, vi har, at det kun er de mergelfattige magre Egne, der maa faa Andel i disse Midler. Nu ved jeg meget vel, at den højtærede Minister kan svare mig: Ja, men det er kun Gaardmændene, Nedsikringen skal berøre. Vi fik nemlig, saa vidt jeg husker, var det den 12. September, i Hedeselskabet fra Landbrugsministeriet en Skrivelse om, at man var sindet at foretage denne Nedsikring, og man mente, at fremtidig skulde der kun gives Tilskud til de Landbrugere, hvis Ejendom havde en Jordværdi af under 10 000 Kr.

Jeg vil gerne overfor dette Forslag sige, at jeg tror, at det i alt Fald for det kommende Finansaar vil være næsten umuligt at praktisere, fordi mange af de Mergelselskaber